

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/100/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224200534
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2224200534.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Šlesarovej sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v právnej veci žalobcu: A. B., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: C. XXXX/X, XXX XX B., zast. JUDr. Natália Kubáňová, advokátka so sídlom Zsigmonda Móricza 5707/8, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 50 038 362, proti žalovaným: 1/ D. B., nar.: XX.XX.XXXX, bydlisko: E. F. XXXX/XX, XXX XX G., 2/ H. B. I., nar.: XX.XX.XXXX, bydlisko: E. F. XXXX/XX, XXX XX G., obaja zast. Mgr. András Marsal, advokát so sídlom Hlavná 5539/2C, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 42 162 599, o riešenie susedských sporov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 22C/11/2024-158 zo dňa 25. marca 2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ priznáva voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. priznal žalovaným voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou, v znení po jej zmene podaním zo dňa 22.02.2024, domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa obťažovania žalobcu na nehnuteľnosti parc. č. 6062/12 o výmere 205m² - orná pôda nachádzajúcej sa na LV č. XXXX v k. ú. G., spôsobené žalovanými 1/ a 2/ z nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na LV č. XXXX v k. ú. G., a to neprimeraným tienením na parcelu žalobcu č. 6062/12 o výmere 205m² - orná pôda v každom kalendárnom dni. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaní sú vlastníkami susediacich pozemkov. V žalobe dôvodil, že žalovaní 1/ a 2/ v roku 2022 začali stavať bez stavebného povolenia v blízkosti spoločnej hranice stavbu „sklad náradia“, pričom nedodrжали vyhláškou určené vzdialenosti. Stavba zatieňuje veľkú časť záhrady žalobcu, ako to vyplýva i zo znaleckého posudku Ing. Štefana Uhlára č. 3/2023. Podľa posudku tienenie je v rozsahu 23,4 %, pričom namiesto zákonom stanovených 2 m je stavba žalovaných vzdialená od hranice pozemku žalobcu iba 0,60 m.

1.3. Žalovaní 1/ a 2/ žiadali žalobu zamietnuť, pričom rozporovali tienenie stavby pozemku žalobcu.

1.4. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav.

1.5. Z predložených listinných dôkazov v spojení s nerozporovanými tvrdeniami strán (podľa § 151 ods. 1 CSP) súd prvej inštancie ustálil, že (i) žalobca je výlučným vlastníkom pozemku CKN parc. č. 6062/12, orná pôda o výmere 205 m² (č.l. 5), a (ii) žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku

CKN parc. č. 6063/10, orná pôda o výmere 178 m² a pozemku CKN parc. č. 6063/37, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 18 m² (č.l. 8). Uvedené pozemky spolu susedia (č.l. 14). Žalovaní realizujú na svojom pozemku stavbu - sklad náradia. Túto stavbu začali realizovať bez stavebného povolenia. Na podnet žalobcu príslušný stavebný úrad pozastavil realizáciu prác na stavbe (č.l. 17) a začal dodatočné stavebné konanie (č.l. 18, rub). Dňa 09.08.2023 vydal rozhodnutie o dodatočnom povolení predmetnej stavby č. 11643/GA/1079/2023/033-HJ/006 (č.l. 21). Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal odvolanie (č.l. 24), o ktorom rozhodol Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky rozhodnutím č.k. 2024/015280 zo dňa 10.04.2024 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie č. 11643/GA/1079/2023/033-HJ/006 potvrdil (č.l. 87).

1.6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 123 Obč. zák., § 124 Obč. zák. § 127 ods. 1 Obč. zák., § 54 a § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. (Stavebný zákon)

1.7. V odôvodnení súd prvej inštancie argumentoval tým, že žalobca koncipoval svoju žalobu ako susedskú žalobu založenú na tvrdení, že stavba žalovaných mu neprimerane zatieňuje jeho pozemok. V zmysle § 127 ods. 1 Obč. zák. je podstatným pre posúdenie veci to, či žalovaní obťažujú žalobcu nad mieru primeranú pomerom. Vyslovil názor, že je vylúčené, aby stavba povolená právoplatným stavebným povolením (resp. povolením o dodatočnom užívaní stavby) tienila nad mieru primeranú pomerom. Stavba tieni práve toľko, koľko tieniť má a môže v zmysle právoplatného stavebného povolenia. Bolo by v príkrom rozpore s princípom právnej istoty, ale tiež v rozpore s § 194 CSP, ak by súd v civilnom sporovom konaní ignoroval závery príslušného stavebného úradu, ktorého základnou úlohou je okrem iného zabezpečiť dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne iných predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi (a ktorého rozhodnutie je preskúmateľné v správnom súdnictve), a sám určil, že podľa jeho uváženia stavba tieni neprimerane. Právoplatné stavebné povolenie (resp. v tomto prípade povolenie o dodatočnom užívaní stavby) oprávňuje žalovaných realizovať stavbu v zmysle predmetného povolenia. Keďže v čase rozhodnutia súdu vo veci žalovaní disponovali takýmto právoplatným rozhodnutím, je vylúčené, aby súd o žalobe pozitívne rozhodol.

1.8. Súd prvej inštancie zvažoval aj otázku svojej právomoci na konanie a rozhodnutie v predmetnej veci. Hoci žaloba v konečnom dôsledku smeruje k odstráneniu stavby, keďže zdržať sa tienenia v podstate možno iba odstránením stavby (bez ohľadu na to, či by bola premiestnená inde), a teda smeruje k rovnakému výsledku, ako postup podľa § 88 Stavebného zákona (pozn. nejde o odstránenie neoprávnenej stavby na cudzom pozemku v zmysle § 135c Obč. zák., o čom rozhoduje súd), žalobca koncipoval žalobu ako susedskú žalobu pre neprimerané tienenie v zmysle § 127 Obč. zák. Súd prvej inštancie uzavrel, že s poukazom na § 3 CSP má právomoc konať a rozhodnúť o susedskej žalobe žalobcu. Preto konanie nezastavil, ale vec riadne prejednal, posúdil a rozhodol o nej tak, že žalobu zamietol, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

1.9. Súd prvej inštancie sa v rozsudku vysporiadal aj s na pojednávaní dňa 25.03.2025 žalobcom vzneseným návrhom na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Správnom súde Bratislava pod sp. zn. 3S/63/2024, v ktorom sa má prejednávať zákonnosť stavebného povolenia k predmetnej stavbe. Tento návrh posúdil ako návrh na prerušenie konania podľa § 164 CSP. Súd prvej inštancie uzavrel, že odhliadnuc od toho, že v konaní nebolo preukázané podanie takej žaloby, nielen žalobca, ale aj žalovaní 1/ a 2/ majú právo na hospodárne a efektívne súdne konanie. Žalobca podal žalobu v čase, keď na stavbu bolo vydané dodatočné stavebné povolenie, pričom v čase rozhodnutia súdu vo veci už o tomto odvolaní bolo rozhodnuté, a to tak, že rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby bolo potvrdené. Ak správna žaloba podaná bola, potom súd prvej inštancie poukázal na to, že podľa § 184 Správneho súdneho poriadku („SSP“) podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže na návrh žalobcu uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Podľa § 186 ods. 1 SSP nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy

alebo opatrení orgánov verejnej správy. Žalobca v konaní netvrdil, že by správny súd priznal žalobe odkladný účinok, resp. že by žalobca o priznanie odkladného účinku vôbec žiadal. Za takej situácie považoval za vylúčené, aby prerušil konanie o podanej žalobe o riešenie susedských sporov, keďže by taký postup ignoroval zákonom výslovne upravené postupy pokiaľ ide o právne účinky napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy a práva a povinnosti z nich vyplývajúce, a bol by v zjavnom rozpore s povinnosťou civilného súdu konať o žalobe bez zbytočných prietahov, v hospodárnom a efektívnom súdnom konaní. Keďže v čase rozhodnutia súdu vo veci bolo rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby právoplatné a jeho účinky neboli odložené, súd prvej inštancie nemohol vyhovieť návrhu žalobcu na prerušenie konania; preto súd tento návrh na pojednávaní dňa 25.03.2025 uznesením vyhláseným a odôvodneným za prítomnosti všetkých strán a ich právnych zástupcov zamietol.

1.10. V závere rozsudku súd prvej inštancie odôvodnil nevykonanie ďalších dôkazov.

1.11. O trovách konania rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

2.1. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

2.2. V podanom odvolaní v krátkosti zhrnul dôvody podanej žaloby. Ako dôvod odvolania žalobca uviedol, že dňa 25.03.2025 navrhol súdu prvej inštancie prerušenie konania z dôvodu vedenia konania na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. 3So/64/2024, v ktorom konaní má byť riešená podstatná náležitosť súdneho konania a to zákonnosť vydaného stavebného povolenia k spornej stavbe. Súd prvej inštancie jeho návrhu nevyhovel, ktoré rozhodnutie odôvodnil v odseku 16 napadnutého rozsudku. Na rozdiel od súdu prvej inštancie mal žalobca za to, že prerušenie konania by bolo efektívnym a hospodárnym úkonom, pretože v prípade zrušenia stavebného povolenia správnym súdom bude nútený podávať rovnakú žalobu a opätovne za ňu uhrádzať súdny poplatok. Prerúšením konania by nedošlo k prietahom v konaní ani k ďalším finančným zaťaženiám strán sporu. Z uvedeného dôvodu mal za to, že boli splnené podmienky pre prerušenie konania podľa § 164 CSP. Spolu s podaným odvolaním žalobca predložil kópiu žaloby o preskúmanie rozhodnutia a postupu správnych orgánov adresovanú správne súdu v Bratislave zo dňa 15.05.2024 ako aj rozhodnutie Okresného úradu Trnava zo dňa 23.02.2024 odboru výstavby a bytovej politiky - oddelenie štátnej stavebnej správy sp.zn. OU-TT-OVBPZ-2024/004577-003.

3.1. Žalovaní 1/ a 2/ navrhli odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnili voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

3.2. V podanom vyjadrení zopakovali argumentáciu uvedenú pred súdom prvej inštancie. K zamietnutému návrhu na prerušenie konania súdom prvej inštancie uviedli, že žalobca podal proti rozhodnutiu prvostupňového stavebného úradu odvolanie dňa 05.09.2023 s tým, že nevyčkal na rozhodnutie o jeho odvolaní, ktoré bolo vydané dňa 10.04.2024. Už dňa 13.02.2024 podal na súd prvej inštancie žalobu a až dňa 15.05.2024 podal správnu žalobu. V zmysle uvedeného teda žalobca zaťažil súd prvej inštancie podanou žalobou ešte predtým, než by využil všetky právne prostriedky, ktoré mal k dispozícii v rámci prebiehajúceho správneho konania. Z uvedeného vyplýva, že žalovanému je zásada efektívnosti súdneho (civilného aj správneho) konania absolútne ľahostajná. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania považovali za vecne správne, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky prerušenia civilného konania v zmysle ustanovenia § 162 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku. Právoplatné rozhodnutia štátnych orgánov sú totiž zákonné a právne záväzné dovtedy, kým iný príslušný štátny orgán na základe ústavy a zákonom ustanoveného postupu právoplatným rozhodnutím nevysloví ich nezákonnosť a s poukazom na uvedené otázku zákonnosti právoplatných rozhodnutí súdov a iných štátnych orgánov nemožno považovať za predbežnú otázku v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy, a teda za dôvod na prerušenie súdneho konania.

4. Ďalšie písomné podania vo veci podané neboli.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom

predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody Civilného sporového poriadku, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

6. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaného nariaďovať pojednávanie, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani to nevyžadoval dôležitý záujem.

7. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,
b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,
c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

9. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

11. Podľa § 380 ods. 2 CSP, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

12. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

13. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. V odvolacom konaní sa dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. že odvolanie prejedná len v medziach, v ktorých ho odvolateľ napáda. Ustanovenie § 379 Civilného sporového poriadku zároveň vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania, pričom ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania. Odvolací súd je podľa ustanovenia § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku viazaný aj dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ustanovením § 365 Civilného sporového poriadku dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenie zistil. Jedinú výnimku

predstavuje podľa ustanovenia § 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

16. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadami, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

17. Odvolací súd ďalej skúmal splnenie procesných podmienok a postup súdu prvej inštancie v tom smere, či jeho postupom nebolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či prípadná existencia nesprávneho procesného postupu ako nedostatku súdu prvej inštancie nemohla byť napravená v konaní pred odvolacím súdom. Vada konania vymedzená v § 389 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku SR okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

18. Podstatou odvolacej argumentácie žalobcu bola námietka nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý zamietol jeho návrh na prerušenie konania a vo veci meritórne rozhodol. Žalobca mal za to, že na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. 3So/64/5024, je riešená podstatná náležitosť súdneho konania a to zákonnosť vydaného stavebného povolenia k spornej stavbe, ktorá tienením obmedzuje žalobcu na jeho pozemku. Tvrdil, že výsledok tohto sporu bude mať zásadný vplyv na rozhodnutie v súdnej veci. Žalobca teda uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 2 CSP.

19. Uvedenú odvoláciu námietku žalobcu nepovažoval odvolací súd za dôvodnú.

20. Predmetom odvolacieho konania na podklade podaného odvolania bolo teda posúdiť, či súd prvej inštancie dospel v prejednávanej veci k vecne správne záveru o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania pred rozhodnutím vo veci samej.

21. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

22. Podľa § 164 ods.1 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

23. Ustanovenie § 164 CSP sa upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je ale potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo (uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 21.10.2010, sp. zn. 3 Cdo150/2010). Toto ustanovenie musia súdy vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4). Zo žiadneho ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodiť, že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 164 CSP preto musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 21/2000).

24. Prerušenie sporového konania podľa ustanovenia § 164 CSP súdom je dôvodné v konaniach, v ktorých je konanie prerušené preto, lebo výsledok iného začatého konania môže relevantne ovplyvniť výsledok iného konania, toho, v ktorom bolo konanie prerušené. Tento záver sa uplatní najmä v prípade, ak toto konanie vecne (skutkovo) súvisí s týmto konaním, resp. môže významne ovplyvniť jeho výsledok, keď je vhodné vyčkať na výsledok tohto ďalšieho konania tak, aby sa súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v inom konaní, nedostal do rozporu s právoplatným rozhodnutím súdu.

25. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade pri zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Správnom súde Bratislava pod sp.zn. 3S/63/2024 súd prvej inštancie dôvodne použil ustanovenie § 164 CSP, správne ho vyložil a na zistený skutkový stav aj správne aplikoval.

26.1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil povinnosť zdržať sa obťažovania žalobcu na jeho nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX k.ú. G. spôsobeného žalovanými 1/ a 2/ z nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX k.ú. G. a to neprimeraným tienením na parcelu žalobcu a to v každom kalendárnom dni.

26.2. Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní dňa 25.03.2025 podal žalobca prostredníctvom jeho právnej zástupkyne návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Správnom súde v Bratislave pod číslom 3So/63/2024 z dôvodu, že v tomto konaní sa prejednáva podstatná záležitosť, konkrétne platnosť a zákonnosť stavebného povolenia k predmetnej stavbe, ktorá má tieniť na pozemku žalobcu. Súd prvej inštancie na pojednávaní uznesením návrh na prerušenie konania zamietol a vyhlásené uznesenie odôvodnil tým, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania podľa § 164 CSP keď jeho prerušenie by odporovalo požiadavkám efektívnosti a hospodárnosti súdneho konania, ako aj právnej istoty, keďže predmetné stavebné povolenie bolo ku dňu rozhodnutia súdom prvej inštancie právoplatné. Následne vo veci na tomto pojednávaní rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovaným voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie okrem odôvodnenia vo veci samej v odseku 16 podrobne odôvodnil svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Súd prvej inštancie argumentoval, že v konaní nebolo preukázané podanie žaloby na správny súd. V ďalšom argumentoval právom strán sporu na hospodárne a efektívne súdne konanie, keď žalobca podal žalobu v čase, keď na stavbu bolo vydané dodatočné stavebné povolenie, pričom v čase rozhodnutia súdu vo veci už bolo o tomto odvolaní rozhodnuté a rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby potvrdené. Poukázal na ustanovenie § 184 Správneho súdneho poriadku s tým, že podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa § 185 písm. a) Správneho súdneho poriadku môže súd na návrh žalobcu uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok. Žalobca však v konaní netvrdil, že by správny súd priznal jeho žalobe odkladný účinok, resp., že by o priznanie odkladného účinku žiadal. Z uvedených dôvodov mal návrh žalobcu na prerušenie konania za nedôvodný. Takýto postup by ignoroval zákonom výslovne upravené postupy pokiaľ ide o právne účinky napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy a práva a povinnosti z nich vyplývajúce a bol by v zjavnom rozpore s povinnosťou civilného súdu konať bez zbytočných prieťahov, v hospodárnom a efektívnom súdnom konaní. Ustálil, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci bolo rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby právoplatné, jeho účinky neboli odložené, z ktorého dôvodu návrh na prerušenie konania na pojednávaní zamietol, a tento odôvodnil za prítomnosti strán sporu.

27. Po preskúmaní postupu súdu prvej inštancie, napadnutého rozsudku a podaného odvolania žalobcu, sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie uvedenej v odseku 16 napadnutého rozsudku, pričom zhodne s jeho závermi dospel k záveru, že neboli splnené podmienky ustanovenia § 164 Civilného sporového poriadku na prerušenie konania. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie bolo rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby právoplatné, naviac žalobca, ktorý bol v konaní právne zastúpený, súdu prvej inštancie do rozhodnutia vo veci samej nepredložil tvrdenú žalobu podanú na správny súd, teda nepreukázal dôvodnosť svojho návrhu na prerušenie konania. Rovnako nepreukázal rozhodnutie o odkladiť účinku podanej žaloby. V odvolacom konaní predložil tvrdenú žalobu, avšak bez dôkazu o jej podaní na správny súd, či preukázania sp. zn. pod ktorou malo byť konanie vedené. Rovnako nepredložil rozhodnutie o odkladnom účinku podanej žaloby. Odvolací súd uzavrel, že žalobca v spore napriek jeho návrhu na prerušenie konania z dôvodu podanej správnej žaloby, túto žalobu

nepredložil, ani nepreukázal, že takúto žalobu podal na správny súd napriek tomu, že bol v konaní právne zastúpený, riadne poučený podľa ustanovení § 154 CSP, § 153 v spojení s § 149, § 167 ods. 3 CSP (číslo listu 62 až 65, 96), ako aj v predvolaní na pojednávanie určené na deň 08.10.2024 - číslo listu 115. Na základe uvedeného preto odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrh na prerušenie konania zamietol, nakoľko neboli splnené podmienky na prerušenie konania zo žalobcom tvrdeného dôvodu.

28. Podľa § 162 ods. 3 CSP, ak súd zamietne návrh na prerušenie konania, mal by o tom rozhodnúť v jednom rozhodnutí spolu s rozsudkom vo veci samej. To znamená, že v odôvodnení rozsudku by malo byť uvedené, že súd zamietol návrh na prerušenie konania, ako aj dôvod pre ktorý návrh zamietol. Pokiaľ tak neurobil, táto procesná vada môže byť dôvodom na podanie odvolania proti rozsudku. Rozhodnutie súdu by totiž malo byť kompletné a malo by riešiť všetky podstatné otázky vznesené v konaní. Ak je teda návrh na prerušenie konania zamietnutý, strana, ktorá návrh podala, má právo vedieť dôvody tohto zamietnutia, aby sa mohla brániť proti tomuto rozhodnutiu.

29. V zmysle ustanovenia § 380 ods. 2 CSP odvolací súd z úradnej povinnosti preskúmal procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý pri rozhodnutí o zamietnutí návrhu na prerušenie konania nepostupoval striktne podľa § 162 ods.3 CSP. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania totiž rozhodol samostatným uznesením na pojednávaní dňa 25. marca 2025 pred vynesením rozsudku vo veci samej.

30. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS251/03).

31. Pod pojmom procesný postup sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie alebo spor) znemožňujúca účastníkovi (strane sporu) realizáciu jej procesných oprávnení a mариaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovacia činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pokiaľ postupom súdu nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom konaní, potom už postupom súdu zásadne nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.02.2019 sp. zn. 2Cdo/225/2018).

32.1. Rozhodnutia súdu o prerušení konania a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania sú procesnými rozhodnutiami, ktorými sa nerozhoduje o právach a povinnostiach sporových strán vo veci samej. Takéto rozhodnutia majú procesnoprávne dôsledky len pre určité štádium civilného sporového konania; nejde o rozhodnutia vo veci samej, ktoré by do práv a povinností sporových strán zasahovali konečným spôsobom (Uznesenie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 204/2013). Aj keď (prípadne) pri vydávaní týchto rozhodnutí dôjde k procesnej nesprávosti, nemožno neviať na zreteľ, že v ďalšom konaní, ktoré potom nasleduje, zostávajú strane sporu zachované všetky jej procesné oprávnenia. Najvyšší súd SR tento aspekt zdôraznil už dávnejšie napríklad v rozsudku sp. zn. 2Cdo/29/1992 (pozri R 39/1993).

32.2. Súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania na pojednávaní, na ktorom boli prítomné strany sporu. Súdna prax ustálila, že proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 357 písm. n) CSP nie je prípustné odvolanie. V prípadoch prerušenia konania je totiž odvolanie prípustné podľa § 357 písm. n) CSP len proti uzneseniu, ktorým bolo prerušené konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a) alebo § 164 CSP, či už na návrh, alebo bez návrhu. (k tomu

pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 4. decembra 2018, sp. zn. 1Obo/15/2018, či Najvyšší súd SR, sp.zn. 8Cdo/288/2019, dátum vydania rozhodnutia: 26. augusta 2020). V zmysle ustanovenia § 235 ods. 2 CSP preto nedošlo k procesnému pochybeniu, keď súd prvej inštancie vyhlásené uznesenie na pojednávaní písomne nevypracoval. Z obsahu zápisnice ako aj zo zvukového záznamu z pojednávania vyplýva, že súd prvej inštancie na pojednávaní, po tom čo uznesením návrh na prerušenie konania zamietol, toto svoje rozhodnutie riadne odôvodnil a následne po prejednaní veci vo veci meritórne rozhodol. Dôvody zamietnutia návrhu na prerušenie konania odôvodnil aj písomne, v odseku 16 napadnutého rozsudku.

32.3. Ústavný súd SR v náleze I.ÚS/259/2021 zo dňa 17.03.2022 zverejnenom v prehľade vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky za obdobie IV/2022 senát I. vyslovil, že: „medzitýmny rozsudok je rozhodnutím vo veci, všeobecný súd nielen môže, ale je dokonca povinný v rámci tohto medzitýmneho rozsudku rozhodnúť aj o (zamietnutí) návrhu na prerušenie konania podľa § 162 ods. 3 CSP. Práve opačný postup, spočívajúci v nerozhodnutí o návrhu na prerušenie konania v rámci rozhodnutia vo veci samej by vyvolával napätie so znením a zmyslom označených ustanovení Civilného sporového poriadku“. Ústavný súd SR v tejto veci rozhodoval o uznesení krajského súdu, ktorý zrušil medzitýmny rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie z dôvodu, že medzitýmny rozsudok nie je rozhodnutím vo veci, a preto okresný súd nemohol v zmysle § 162 ods. 3 CSP rozhodnúť o návrhu protistrany na prerušenie konania. Nešlo teda o zhodnú procesnú situáciu so súdenou vecou.

32.4. Odvolací súd, vzhľadom na uvedený názor Ústavného súdu SR, dôsledne zvažoval vyhodnotenie procesného pochybenia súdu prvej inštancie v súdnej veci. Pokiaľ súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania zamietol, mal podľa § 162 ods. 3 CSP o ňom rozhodnúť spolu s rozhodnutím vo veci samej. Aj keď tým, že o ňom rozhodol samostatne, došlo k procesnému pochybeniu, odvolací súd uzavrel, že toto pochybenie nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a to najmä s ohľadom na podané odvolanie, keď žalobca v podanom odvolaní namietal výslovne len to, že konanie malo byť podľa jeho názoru prerušené, nakoľko vo veci prebieha konanie na správnom súde. Odvolací súd správnosť záverov súdu prvej inštancie, pre ktoré zamietol návrh na prerušenie konania odôvodnil v predchádzajúcich odsekoch rozsudku odvolacieho súdu, keď sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie. Iné odvolacie dôvody žalobca v odvolaní neuviedol. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že ak by bolo rozhodnutie o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania súčasťou napadnutého rozsudku, záver súdu prvej inštancie ohľadne neprerušenia konania je správny, preto by takáto forma rozhodnutia (v jednom rozhodnutí) nemala vplyv na správnosť napadnutého rozsudku. Zrušenie napadnutého rozsudku len z dôvodu nedodržania ustanovenia § 162 ods. 3 CSP by nevedlo k zmene výsledku sporu, bolo by nevhodné nerešpektovať by procesnú situáciu v spore v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh na prerušenie konania aj z dôvodu, že žalobca v spore napriek jeho návrhu na prerušenie konania z dôvodu podanej správnej žaloby túto žalobu nepredložil, ani nepreukázal, že takúto žalobu podal na správny súd napriek tomu, že bol v konaní riadne poučený podľa ustanovení paragrafov 154 CSP, § 153 v spojení s § 149, § 167 ods. 3 CSP.

33. Uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania bolo súdom prvej inštancie riadne odôvodnené po jeho vyhlásení, rovnako ako aj v odôvodnení napadnutého rozsudku v odseku 16, strany sporu teda boli oboznámené s dôvodmi rozhodnutia a procesného postupu súdu. Na základe uvedeného odvolací súd uzavrel, že hoci došlo k procesnému pochybeniu zo strany súdu prvej inštancie, toto nedosiahlo intenzitu, pre ktorú by bolo hospodárne a efektívne rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

34. Práve v intenzite následkov porušenia procesných predpisov vo vzťahu k ústavným právam strán sporu odvolací súd vzhliadol rozdiel medzi prejednávanou vecou a vecou vedenou pred ÚS SR pod sp. zn. I.ÚS/259/2021. Nie každá procesná vada v konaní súdov totiž musí znamenať porušenie práva na spravodlivý proces. Pri rozhodovaní odvolací súd okrem iného vychádzal aj z rozhodnutí Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Co/320/2018, Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/288/2019 zo dňa 26. augusta 2020, ktoré rozhodnutia riešili obdobnú procesnú situáciu.

35. Z ustanovení § 162 CSP, §163 CSP a § 164 CSP vyplýva, že platná procesná úprava - Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu, strán sporu a osôb zúčastnených na konaní pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (§ 1) rozlišuje medzi obligatívnym a fakultatívnym prerušením

konania. Obligatórne prerušenie konania je upravené v ustanovení § 162 CSP a osobitný prípad obligatórneho prerušenia konania v ustanoveniach § 163 a § 445 CSP. Fakultatívne prerušenie konania je upravené v ustanovení § 164 CSP.

36. V súvislosti s takýmto systematickým členením Civilného sporového poriadku odvolací súd zvažoval, či rozhodovanie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania až spolu s rozhodnutím vo veci samej (§ 162 ods. 3 CSP) nie je striktne viazané len k ustanoveniu § 162 CSP, ktoré upravuje obligatórne prerušenie konania, resp. či toto ustanovenie nie je potrebné posudzovať izolovane s tým, že na rozhodovanie o zamietajúcich návrhoch na prerušenie konania podľa ust. § 163 CSP a § 164 CSP sa ustanovenie § 162 ods. 3 CSP nevzťahuje. Týmto smerom sa však súdna prax, ani komentáre k CSP (C.H.Beck Veľký komentár, Števček a spol. rok vydania 2016 str.630) nevývijajú.

37. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol za aplikácie § 255 ods. 1 CSP. Vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania žalobca v odvolaní neuviedol žiadne odvolacie dôvody.

38. Nakoľko žalobcom uplatnené podstatné odvolacie tvrdenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a v právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, ako vo výroku vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

39. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a žalovaným 1/ a 2/ ako úspešnej strane sporu priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník za dodržania zásad podľa § 251 CSP.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trnave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Podľa zákona č. 327/2005 Z. z. má dovolateľ právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo Centrom právnej pomoci, pokiaľ spĺňa podmienky na jej poskytnutie. Podľa § 10 ods. 1 z. č. 327/2005 Z.z. konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci sa začína podaním písomnej žiadosti v obvode ktorej má dovolateľ bydlisko, pričom územná pôsobnosť jednotlivých kancelárií je uvedená na internetovej stránke Centra právnej pomoci J.. Žiadosť sa podáva na tlačive a musí byť doložená dokladmi preukazujúcimi, že žiadateľ sa nachádza v stave materiálnej núdze. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).